nych, napscheczjwo pak schitkim Kezarjam, jako Zidam, Pohanam, Turkam a Bamžej. Pschetož czi schiły sanicžuja Boże Meno a wotßweczuja jo. So by jim Boh wobaracž, fromnych Prjedarjow dacž, a ßwoje Sslowo czjste a dobre pscheczjwo schemu Kezarstwu sdžerżecž zył.

2) We druhej Prostwi: Pschindž knam twoje Krlestwo, proßymy my, so by teho Czerta a teje Ssmerczje Kralestwo sahinyło. To je tejž jena wulka Prostwa, kiž wele we ßebi ma, pschetož wona wopschimne to zyłe czertowske Kralestwo, so by Boh snim Konz czinicž a ßwoje Kralestwo psches ßwoje Sslowo a ßwjateho Ducha we nas, a wewschitkich Czlowekach narychtowacž zył.

3) We tseczej Prostwi: Twoja Wola ßo stan, kajž na Nebju, tak tejž na Semi, proßymy my, so by schitka Wola sadžjelana była, kiž pscheczjwo Božej nadnej Woli je. To je Czertej a slym Ludžom jena jara napscheczjwna Prostwa a wotdžerži jara wele Nesboża, kotrež schjednje ton Czert a ton sły Sswjet byschtaj narychtowałaj, dy by jimaj stej Prostwu wobarane nebyło.

4) We schtwortej Prostwi: Nasch schjedny Kljeb daj nam dženßa, proßymy my sa naschu Woschnosz, sa naschich Starschich, sa Zonu a Dzjeczi, sa Kljeb a Płody na Polu, sa Mjer, a sawschitko, schtož my knjetsischemu Zjwenju potrebamy, kojždy po ßwojim Schtanczi, so by jeno Boh Sbožje a Zonowanje dacž a pschedewschitkim Nesbožom nadnje wobarnowacž zył.

5) We pjatej Prostwi: Wodaj nam nasche Winy, jako my wodawamy naschim Winikam, proßymy my, so by nam Boh nadny był, ton saßłużeny Njew wot nas wotwobrocził, a naschich Rjechow dla nas neschtrafował; sa to pak nam tu Nadu wopokasacž zył, so bychmy Dzen wotedunja fromnischi byli, po jeho Sslowi ßo dzerżeli, bes ßobu lubosnje žiwi byli a ßebi jedyn temu druhemu te Rjechi wodali.

6) We schestej Prostwi: Newedž nas do Spytowanja: proßymy my, so by ßo Boh zył woßebi powschitkich Wutrobach horjebracž, so bychu we Spytowanju tsjazy newostali, ale so by jim nadnje psches to Sslowo Boże a ßwjateho Ducha wohn pomhał a to Prjotksaczje a Moz teho Czerta słamacž zył.

7) We ßedmej Prostwi: Ale wumož nas wot teho Sleho, proßymy my, sa sbožnu dobru Schtundžiczku, so by nas nasch Boh a Knes steho Hubenstwa sNadu prejcž wsacž, a wjeczinje sbožnych czinicž zył.

Tak je scho romadži jara pjeknje we Wotze naschu wobsanknene, schtož nas rudžicž a wobczežowacž, aby nam kLjepschemu ßłużicž może. Tajke Wjezy ßu nam tak nusne, so my schjednje wo nje proßycž mamy. Pschetož Nusa ßo schudžom namaka, najpredy gmenska, potom tejž domjaza, po kojždym Schtanczi a Waschnju; a wono jeno nadnami lejži, so my ton Ert weßelje newotewrimy, a proßymy. Pschetož ta Pschikasnja je tu hižom, so my proßycž dyrbimy, a tajke Sslubenje je tejž tu, so dyrbi wjeszje wußłyschane bycž. Wosche teho je nam hischcze nasch luby Knes Jesus Krystus tu Modlitwu ßamu prjotk stajił, kajka bycž dyrbi, kajž my we Wotze naschu widžimy.

My zwar dyrbimy posnacž a je tejž wjeszje wjerno, so my khudži Rjeschnizy ßmy, a niz hodni, so bychmy psched Boha stupicž, a snim ßo wuryczecž ßmjeli, a hischcze nedostojnischi, so bychmy njeschto wot neho dostacž dyrbeli. So bychmy ßo pak my tajkej Nedostojnoszi nedali na Modlenju sadžjelacž, pschikaże ton Knes tudy se sjawnymi Sslowami, so dyrbimy we jeho Meni proßycž, a ßlubi nam wjeszje, so dyrbi to wußłyschane bycž, schtož my wjeho Meni proßymy.